

Buff: Jeg tager ikke Ordet, fordi jeg har synderlig andre Realitetsgrunde at anføre for det Standpunkt, som jeg tillod mig at forsvare i Gaar, end dem, jeg da angav, men der er navnlig et Angreb, der blev rettet paa mig af flere Medlemmer, som hviler paa en Misforstaaelse, som jeg for det Første vilde have Anledning til at klare, og for det Andet vilde jeg gjerne have Lov til at udtale mig om det Punkt, der har spillet en stor Rolle navnlig i Slutningen af Forhandlingen, nemlig om Kunstsmør og Smaaafsk. — Min første Bemærkning angaar en Udtalelse, der blev mig tillagt lige overfor Beshyttelsessystemet. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) kempede fuldstændig mod Veirmøller, naar han tillod sig at opstille et Beshyttelsesstandpunkt, som jeg skulde have, og indbegik det. Jeg vil sige rent ud, at jeg anser ikke det ærede Medlem for at være min Profet fuldt ud i Toldfager. Ganske vist har jeg sidde i nogle Aar i Rigsdagen, og det ærede Medlem har gjerne Ordet i Toldfager, hvor han altid kommer ind paa Beshyttelse og Ikke-Beshyttelse, men jeg har endnu ikke rigtig faaet fat paa, hvad det ærede Medlem egentlig vil paa det Omraade. Det kan gjerne være, at naar vi komme til den politiske Udvikling, at vi kommer til et Resultat, jeg da er enig med det ærede Medlem, men jeg er ikke fuldstændig sikker derpaa. Jeg talte nu ikke om Beshyttelse paa den Maade, han sagde, men mit Standpunkt i den Henseende er det, at jeg indrømmer, og det er jeg nok nødt til, at vi tilhøre en lille Nation, og at vor Toldpolitik er i højeste Grad afhængig af den, vore Naboer føre. Jeg stiller mig derfor ikke ubetinget paa det ideale Standpunkt, som kaldes Beshyttelse, lige saa lidt som paa det ideale Standpunkt, der kaldes Frihandel, men saa længe jeg har den Være at sidde i denne Sal og stemme og votere i disse Forhold, vil jeg i hvert Tilfælde handle, efter som jeg mener, at det tjener mit Fædreland og mit Folk bedst, og jeg staar derfor ikke ubetinget paa nogen af Siderne. Derfor har jeg ikke udtalt mig for, at vi nu ubetinget skulle begynde en Æra af Beshyttelse; men dersom nu Naboer indføre Beshyttelse, dersom vor nærmeste store Nabo hører sig ligesaadan ad, som den hvitærede Minister udtalte, at de bære sig ad i Amerika med Kunstsmør, kunne vi da være tjent med at sige, at de maa indføre deres daarlige Kunstsmør, ja endog saa sætte en Præmie for at indføre det i Danmark; vi maa ikke indføre til dem, men de maa nok indføre til os. Nei, vi ville blive aldeles nødt til at

tage Hensyn til den Toldpolitik, der føres af vore Naboer. Jeg sagde i Gaar, at jeg godt kunde tænke mig, at den Situation kunde indtræde, at vort Hovederhverv, Landbruget, blev i saa høj Grad truet, at vi maatte blive nødt til at gribe til ekstraordinære Foranstaltninger for at værne om det Grundlag, paa hvilket hele vor materielle Udvikling hviler. Det var det Hele, jeg sagde, og det tror jeg ikke, at noget Medlem, paa hvilket Standpunkt han ellers staar, vil have saa meget imod. Naar det samme ærede Medlem spurgte, da der var Tale om § 7, om hvorfor vi farvede Smør her til Lands, kan jeg gjerne sige det ærede Medlem hvorfor. Det er ikke en saa gammel Ting at farve Smør! Kjøndt jeg ikke er saa gammel, kan jeg huske den Tid, da vi ikke farvede det. Den, der navnlig har forlangt det af os, paa den Gant, hvor jeg er fra, er Grosserer Broge i Aarhus, der har gjort saa Meget for Landbruget. Han har skaffet os højere Priser for vore Varer, og han har stillet den Fordring, at Smørret skulde farves, og det meget stærkt, fordi det forlangtes i England. Jeg har imidlertid ikke antaget, og jeg tror heller ikke, at Noget vil paastaa det, at Smørret i Henseende til Kvalitet eller Smag er blevet bedre, end det var i Forveien, blot fordi vore Hændende, som ere Mellemmænd mellem os og det store Marked, forlanger, at vi skulle farve det for Prisens Skyld. Det var altsaa den naturlige Anledning til, at vi farvede Smørret, efter som min Erfaring strækker til. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Hansen) udtalte ogsaa i Dag, at naar vi vilde stille os paa det Standpunkt, paa hvilket jeg stillede mig i Gaar, og anbefale Lovforslagets § 7, vilde vi gjøre det umuligt for Folk at bruge Varer til Kunstsmør, som havde den Farve som Smør. Men efter hvad der er mig meddelt, er det ikke rigtigt, thi naar det gjenngaar disse kemiske Processer, som almindelig bruges her i Landet, vil det føre til, at de Varer, de bruge, blive hvide, og saa vil det naturlige Produkt, der kommer ud, naar de ikke ere farvede, blive hvidt. Vi ville altsaa ikke komme til at gjøre dem Uret, men blev forøvrigt Noget angreben, vilde man, med den Udvikling, Kemien og Videnskaben nu har, nemt kunne undersøge, om Produktet var blandet med Smørfarve eller ikke, og vedkommende Producent vilde i det Tilfælde ikke kunne komme i Forlegenhed. Det er ogsaa udtalt, navnlig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Hansen), at Alle vare enige om, at Kunstsmør var et sundt Produkt. Nei, det ere ikke Alle